

šajo itd. Ali so to prijatelji slovenskega kmeta, ki tako zaničljivo o njem pišejo v nemške časnike? Kričali so tudi, da naj Slovenci ne volijo nobenega doktorja. Kaj pa so lisjaki storili? Izvolili so si obadva, in gotovo bi še tretjega Strafela, ko bi tega c. kr. drž. pravdnistvo v Celju zaradi krive prisega ne spravilo s svojo obtožbo na zatožno klop. Kje je tedaj poštenost, kje odkritosrčnost? Kdo je prijatelj slovenskega kmeta, kdo sovražnik? Tagespoštin dopisnik iz Ptuja povedal je nam slovenskim kmetom dovolj jasno, kdo nas zaničuje, kdo nas mrzi, kdo nam je sovražnik, kje si imamo iskati prijateljev. Zapomnimo si to! Kmet.

Iz Murskega polja. (Potreba pošte) Ako kdo iz Maribora ali iz Ptuja piše pismo in ga po pošti pošlje na Mursko polje, potem se zgodi, da list osem in tudi štirinajst dni ne najde ljubega Murskega polja. Iz Maribora pride list brž prej v Pariz, kakor pa postavim v Veržej na Murskem polju. Zakaj pa? Za katerim grmom je zajec? Za tega del ne, ker na celem Murskem polju ni pošte, kajti pošta v Radencih je več ali manj zasebna pošta, za Radensko kopelj in je tudi preblizo Radgone in tedaj Murskemu polju ne služi. Pa je Mursko polje menda kaka puščava? Bog ne daj, ampak rodovitno polje je, lepo obsejano s pšenico, pa tudi z bogatimi vasmí. Ves se vrsti za vesjo, da hišam ni konca ne kraja. Vasi: Lukavci, Kokoriči, Logarovci, Gajševci, Grabe, Ključarovci, Boreci, Križevci, Iljaševci, Stara vas, Nova vas, Bučičevci, Volčja vas, Bunčani, Banovci, Grla in Krištanci so tako rekoč ena velika vas, ki šteje kakih pet tisuč duš, in koliko je pošt? Nobene! Potem je na Murskem polju veliki, starodavni trg Vržej, ki šteje precej nad sto hišnih števil. Tam pa že bo c. kr. pošta? Ne, tudi tam je ni! Človek bi tega niti ne verjel, ko bi se sam ne bil prepričal. Pri sv. Lenartu, pri sv. Trojici, pri sv. Andražu pri sv. Lovrencu in pri sv. Urbanu v Slov. goricah so c. kr. pošte. To je blizu toliko prostora, kakor ga obsega Mursko polje, kjer ni nobene pošte! Kdo je tega kriv? Ali ni moža ali možev na Murskem polju, ki bi terjali, kar jim gre in kar drugod imajo? Državna in deželna poslanca ljutomerskega okraja bi svobodno o tej napaki na pravem mestu eno rekla. Vzdramate se, slavni Murski poljanci! Zdaj vročina itak ne pusti spatí!

Iz Slov. Gradca. (Poziv.) Rojaki! Dne 4. sept. t. l. obhajal bode preč. gosp. župnik Davorin Trstenjak v Starem trgu pri Slov. Gradcu petdesetletnico svojega pisateljskega delovanja in sedemdesetletnico svoje starosti. Ime vrlega moža zaslovelo je daleč čez meje ožje in širje naše domovine, znano je vsemu učenemu svetu. Da dostojno praznujemo ta dan, bodi nam sveta in prijetna dolžnost. Slovenci!

dana Vam je prilika, da očitno dokažete spoštovanje in hvaležnost, katero gojite do slavljenca, ki je priboril sebi in narodu svojemu čast in slavo. Majke Slovenije sin, ostal ji je zvest in naklonjen; torej gotovo zasluži, da ga slovenski narod ljubi in časti! Udeležite se, mili rojaki, te slavnosti; pridite v velikem številu, da svet vidi, kako vé ceniti mali slovenski rod svoje velikane. Podpisani odbor prosi tedaj vsa ona slavna društva in oč. posameznike, ki se želijo udeležiti slavnosti, da se blagovolijo prej ko prej, najdalje pa do 25. avg. t. l. pismeno oglasiti pri g. J. Farsky-ju, tovarnarju v Slov. Gradcu, ter pristaviti, hočejo li vdeležiti se banketa, naročiti si prenočišča in pa sedeža na vozu. Voziti se bode treba do Spodnjega Dravberga ob koroškej železnici in od tam z vozovi eno uro daleč v Slovenjigradec. Prav želeti bi bilo, če bi posebno slavna društva naznanila vlak in čas prihoda. Ob dveh popoldne bode banket v g. Güntherjevi gostilni — kouvrt po 1 gld.; — po banketu pa narodna veselica pod milim nebom s petjem, godbo in govori. Vprašanja, zadevajoča Trstenjakovo slavnost in brzojavke, naj se pošiljajo g. J. Farsky-ju, ali pa g. L. Ropas-u, privatnemu uradniku v Slov. Gradcu. Na svidenje tedaj! Bog in Slovenci! Slavnostni odbor.

Od sv. Trojice v Slov. gor. (Novi zvonovi.) Velik nov zvon, kateri tehta 50 cent. se je danes 11. avgusta t. l. pripeljal od železne postaje Mariborske in dne 14. avgusta ga bodo v zvonik potegnili. Zvonar g. Samassa v Ljubljani nam je naglasil, da se mu je delo posebno dobro posrečilo, zvon bi bil izvrstnega glasa, bil je dne 20. julija v Ljubljani blagoslovljen. — Okobča bližnja in dalnja je bila že radovedna izvedeti, kedaj da bo ta svečanost, vse že pričakuje trenotek, da bi se nam oglasil, ter nam zapel hvalo Bogu, hvalo tistim, kateri so imeli ta trud, in vabil spet veliko romarjev k presveti Trojici v le-ta lepi, krasen kraj te lepe slov. gorice.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto prišel je svitli cesar v Gostinjsko kopališče in kmalu za tem se je podal k nemškemu cesarju. Tudi letos se šteje shod cesarjev začín, ki kaže, da ste Avstrija in Nemčija še vedno v tem edini, naj se ohrani mir v evropskih državah. Naš cesar se je v Ischl podal, a nemški cesar ostane še par dni v Gostinjah. Kopelj dé mu dobro. — Prve dni v mesecu septembru vršé se dopolnilne volitve v tistih českíh okrajih, katerih poslanci so iz dež. zbora po zimi izstopili. Kakor je podoba, bodo vsi prejšnji nemški poslanci dobili za-sé večíno in ne gredó v dež. zbor. To ni prava pot do sprave. Minister za uk in

bogočastje dr. plem. Gautsch, je bil one dni pri knezu Alfredu Liechtensteinskem, misli se, da v zadevah šolskih postav. — Na nemškem Štajarju bi radi, naj se šolsko leto začne na ljudskih šolah o veliki noči, ne pa jeseni. Malim otrokom bi to že godilo a tudi izpeljati bi se to dalo. — Na Koroškem imajo poslanci še vedno shode volilcev a na njih ne povedó druga, kakor da je slov. ljudstvo pravi „kazimir“, ako ni z njimi zadovoljno. — Svečanost o zlati maši prof. A. Einspielerja obeta prav veliko, iz vseh slov. pokrajin pride gostov v Sveče. — Za Postojino je v dež. zbor voljen g. Alojzij Krajgher skorej enoglasno. — Kranjska je vsa po koncu ob bivanju bratov Čehov na njenem ozemlju. Navdušenje je splošnje in se izraža v raznih znamenjih veselja. Škoda, da Čehov ne bode na slov. Štajar, ali tudi tako se veselimo njih obiskanja. — Otroško zabavišče v Gorici se kaj dobro nosi, gostje, ki so bili pri skušnjji, ne vedó ga dosta prehvaliti. Po mestih, v katerih je veliko delalskih družin, je tako zabavišče v resnici potrebno, sicer odraste njih deca brez vsake odgoje in gorje učiteljem, ko jo dobé v podučevanje! — Na Primorskem je grda in splošnja razvada očitnih plesov, a sedaj se vzdigujejo narodni možje skorej že po vseh krajih zoper to razvada, po kateri se ljudstvo kviri in tira še v večje ubožtvo, kakor se že itak nahaja po nekaterih krajih. — Pekovska zadruga se v Trstu še vedno ustanavlja ter se ji dela še zmerom over. Sedaj hočejo pekovski pomočniki delo ustaviti, ako se jim do meseca dni ne dovoli zadruga. — Na Lloydovih parnikih pa so kurjači ustavili delo, ter terjajo večje plačilo pa manj ur dela. V nečem imajo kurjači že prav in Lloydova gospoda mora jim prej ali slej ustreči. — V Rekl izhaja nek časnik, „Bilancia“, le-ta zastopa bojda ogersko vlado a grdi našo avstrijsko vlado. O novem pa ne sme več prek naših mej. — Hrvaški „sabor“ snide se dne 1. septembra, a ko reši nekatere posle, se k malu razide. — Ogerska vlada že sestavlja drž. proračun za leto 1888. Kakor se trdi, bode primanjkljaja več milijonov manj, kakor doslej. Da je le resnica! Enacih obljub tudi doslej ni bilo premalo, a ostalo je le pri obljubah.

Vunanje države. Sedaj se sploh trdi, da pojde princ Ferdinand Koburški te dni v Bolgarijo. Resnica je, da ga je naša država izpustila iz domobranske zaveze, tudi so bolgarski ministri že na potu v Turn-Severin, to je na mejo avstrijske in bolgarske države na Donavi. Princ se po takem pelja iz Ebenthala, kjer je bival do slej, po Donavi. — Turčija se boji, da spravi princ, ako pride že sedaj v Bolgarijo, njo v velike zadrege. Ona ne zna, kaj počné na to severni medved, Rusija in potlej tudi v Bolgariji niso vsi za princa. — Iz Ru-

sije ni glasú, kakor da ona ne pripozna kneza, kateri pride na bolgarska tla na klic tega „nepostavnega“ sobranja. — Pogreb Katkova, urednika „Moskavskih vedomosti“, je bil veličasten, bilo je prišlo tudi več francoskih velikašev nanj. To je neprijetno dregnilo Nemčijo, ker se sodi, da se bližate Francija in Rusija in se tedaj slednja njej, Nemčiji, izneveri. To je seveda neprijetno. — Holandski kralj stoji že visoko v letih in boleha a nima otrok. Ako umrje, pride za kralja v Holandiji bojda Adolf Nassavski, tisti, kateri je moral l. 1870 svojo vojvodino pustiti v rokah Nemčije. Ta krona dala bi se mu tedaj v „znamenje pridnosti“. — Irske zadeve so še v Angliji vedno na površju in sedaj gre glas, naj dobi Irska svoj dež. zbor, pri tem pa še vse eno pošilja svoje poslance v angleški drž. zbor. Nekaj bi to že bilo, da-si ubogo malo. — Resni ljudje se smejejo dvoboju med ministrom Ferryjem in generalom Boulangerom. Par kapelj krvi gotovo ne spravi teh dveh mož in nju politike pod eden klobuk. Francosko ljudstvo se nagiba h generalu, to pa zato, ker obeta general, da postavi tako armado na noge, ki bode kos Prusom. — Po Italiji se kaže na večih krajih bolezen, ki je čudno podobna koleri. Kakor je življenje vbožnih Italijanov, spočné se celo lahko kužna bolezen med njimi. — Pismo sv. Očeta do mslg. Rampollija ne da mirú italijanski vladi. Očitno sicer pravi, da vladi ni treba sprave s cerkveno oblastjo, a več znamenj je za to, da jo terja ljudstvo. — Iz Egipta pride nekaj angleških vojakov na otok Ciper, a njih večina ostane slej kakor prej v Egiptu. Z otoka Kreta izseli se bojda mohamedansko prebivalstvo, ako dobodo kristjani pravice, ki jim jih je obljubila tovnaj turška vlada. Škoda bi to menda ne bilo.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Blizo dve leti menda je že Peyramale v Lurdu župnik in dekan bil, ko ga gospod sosed visoko v gorovji povabijo, da jim pride križevega pota blagoslovit. Bilo je meseca februarja, ko se napoti Peyramale s svojim gospodom kaplanom tje. Ostala sta še pri gospodu sosedu pri večerji, ker je mesec svetil, a potem sta namenila domu. Komaj se vsedejo za mizo, skrije se mesec in začne hudo snežiti, in ko sta se po večerji napravljala na pot, bilo je že toliko snega nametalo, da so bile gore in doline z velikim belim prtom prekrite in nikjer ni bilo več poznati ne steze, ne poti. Vendar se čez nekaj časa zopet zvedri, in mesec je izza megle pokazal svoj veliki obraz, in zvezde so veselo lesketale, kakor bi hotele popraviti, kar so bile